

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.292/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Rozsos Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.701.442/2024/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. szeptember 1. és 2024. október 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az helység1 Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) helység2 Rendőrőrs állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A működési körzete település1 és település2 településekre terjedt ki. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét is magába foglaló körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetet alakított ki, mely helység2, település3, település4, település5, település1, település2 településeket foglalta magába.

[2] Felperes a keresettel érintett időszakban a körzeti megbízotti beosztása ellátása mellett havonta rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK-küldéseket, elővezetéseket, migrációs ellenőrzéseket, akciókat, sebességellenőrzést, átkíséréseket, kísézői beosztást, rendezvénybiztosítást és csapatszolgálati feladatokat. Mindezen rendőri feladatokat a felperes külön parancsra látta el, az előjárója, illetőleg a TIK (TIK) parancsára. Felperes a külön parancsra ellátott egyéb rendőri tevékenységet a perrel érintett időszakban minden hónapban több szolgálata alatt beosztása alóli mentesítés nélkül rendszeresen végezte. Felperes az előbbi általa ellátott, a körzeti megbízotti működési területen kívüli járőri és egyéb feladatok teljesítéséért alperestől megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[3] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a 2021. szeptember 1. és 2024. október 31. napja közötti időszakra vonatkozó 956.604 Ft megbízási díj és kamatai tekintetében, mert a beosztásához nem tartozóan látott el a körzeti megbízotti működési körzetén, illetékességi területén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri és egyéb rendőri feladatokat. A keresetében az alperes perköltségben való marasztalását is kérte. Igényét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ban határozta meg. Hivatkozott a Kúria Kfv.III.45.173/2021/4. számú, a Kfv.VII.37.193/2020/8. számú, a Kfv.VII.39.246/2020/3. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest kötelezte 956.604 forint megbízási díj, és ezen összeg után 2023. március 6. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel

érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat mértékének megfelelő összegű kamat felperesnek való megfizetésére.

[6] Rögzítette, hogy a felperes az eredeti szolgálati beosztása, a körzeti megbízotti beosztás ellátása mellett végezte a számára meghatározott feladatokat. Felperesnek a szolgálat teljesítése során egyrészt a munkaköri leírás szerint, továbbá a munkáltató rendelkezése alapján a beosztásához tartozó, de a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kellett hajtania. Nem volt vitás a peres felek között az a tény, hogy felperesnek alperesi munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott. Ez a TIK által adott intézkedési kötelezettségben, vagy a járőr útirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A körzeti megbízotti feladatokhoz nem sorolható a rendszeres járőri feladatok ellátása. A körzeti megbízotti szabályzatra figyelemmel, továbbá alperes határozata alapján megállapítható a szolgálat ellátás rendszeressége, és hogy a felperest alperes a körzeti megbízotti működési körzetéből nem eseti jelleggel vonta el, nem a 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB szabályzat) 21. pontjában meghatározott módon és esetekben. A KMB szabályzat 22. pontjával ellentétesen járt el alperes akkor, amikor nem kizárólag a megyei rendőrfőkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti írásos engedélye alapján vonta el a működési körzetéből felperest, rendszeresen és az ott meghatározott időkorlátot is átlépve.

[7] Rögzítette továbbá, hogy az alperesi határozat nem vitatta a felperes kimutatásában szereplő adatokat, és a működési körzeten, valamint a csoport működési körzetén kívüli feladatokat. Ehhez képest alperes a közigazgatási perben eltérő álláspontra helyezkedett, és vitássá tette a rendszeresen ellátott járőri feladatokat, és a működési körzeten kívül ellátott szolgálati feladatokat csupán a csoport működési körzetén kívül ellátott feladatként értelmezve. Indokolása szerint az alperesi határozatban foglaltaktól alperes nem térhetett el a perben, mert a bíróság a szolgálati panaszt elutasító határozatot vizsgálja a felperes keresete szerinti jogséremlé alapján. Nem volt helye ezért az alperesi álláspont lényeges megváltoztatásának a védiratban, és a bíróság nem tekintette a védiratban foglaltakat – az alperesi határozattól eltérő álláspontra vonatkozó részében – vizsgálandónak.

[8] Az elsőfokú ítélet szerint felperes a keresettel érintett időszakban tartósan, huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőri feladatokat, amely feladatok más szolgálati beosztáshoz kötődtek. Felperes beosztásához tartozóan járőri feladatok ellátása csak a KMB szabályzat 21. és 22. pontja rendelkezésének megtartásával lehetséges. Alperes ettől eltérő jogi álláspontja nem alapítható a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet), a KMB szabályzat, a rendőrség szolgálati szabályzatáról rendelkező 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról rendelkező 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőr szolgálati szabályzat) és a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjai rendelkezéseire. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései nem mentesítik alperest a megbízási díj megfizetése alól, mert a felperesnek rendszeresen kellett a rendőrkapitányság illetékességi területén ellátni járőri és egyéb szolgálati feladatokat, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendők. Ezért a 2022. augusztus 12-ét

követő időszakra vonatkozó kereseti kérelem vonatkozásában is irányadó volt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjainak rendelkezése.

[9] Megállapította, hogy a Kúria joggyakorlata következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatok alóli mentesítést nem lehet az egyes szolgálati napokra bontva vizsgálni, az csak a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperest a körzeti megbízotti szolgálat ellátása alól az alperes nem mentesítette a teljes peresített időszakban. Ebből következően a mentesítés hiányában a többletfeladatokat a felperes a körzeti megbízotti feladatok ellátása mellett végezte (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.). Megalapozott a felperes igénye a 2023. február 1-jét követő időszakra vonatkozóan is. A felperes ebben az időszakban a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladatok ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szabály nem jelenti azt, hogy amennyiben a többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, nem eseti jelleggel és a számára jelentős többletmunkát eredményező módon végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A perbeli időszakban 33 hónapban több száz szolgálati napon történt a felperes működési körzetéből elvonás. A bíróság figyelemmel volt a BM rendelet 35.§ (6) bekezdésre, a többletfeladat nagysága, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása, értékelése körében. Fentiekre tekintettel a bíróság a Hszt. 71.§ (4) és (5) bekezdésben meghatározott rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében állapította meg a felperest illető megbízási díjat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresettel érintett időszak tekintetében a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díjnak – a teljes perbeli időszakot érintő – a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékére való mérséklését kérte.

[11] Alperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti, a Hszt. 71. § 1. § (1) bekezdés c) pontját, a 71. § (3) és (5) bekezdését, a BM rendelet 35. § (4), (6), (7) bekezdését és a KMB szabályzat 3/a), 3/d), 3/e) és 24. pontjait. Az alperesi álláspont szerint téves jogértelmezésre jutott a bíróság, amikor megállapította, hogy a körzeti megbízott csak eseti jelleggel vonható el a feladataitól és kizárólag a KMB szabályzatban megjelölt feladatokra. Ezen kívül csak a megyei rendőrfőkapitány (helyesen: megyei rendőr-főkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének) eseti írásos engedélye alapján vonható el, legfeljebb egy hónapra. A KMB szabályzat 24. pontja szerint kizárólag járőrvezetőként osztható be közterületi szolgálatra másik járőrrel közösen és kizárólag a saját körzeti megbízotti körzetén belül. Nem bízható meg olyan feladattal, amely az eredeti alaptevékenysége ellátásától elvonja.

[12] Alperesi álláspont szerint a bíróság téves jogértelmezésre jutott felperes körzeti megbízotti körzetével kapcsolatban, nem vette ugyanis figyelembe, hogy a KMB szabályzat

értelmező rendelkezései szerint a körzeti megbízotti székhely a körzeti megbízotti működési körzet részét képezi. Erre figyelemmel felperes jogszerűen végzett járőri feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetnek minősülő helység² településen. Alperesi álláspont szerint a bíróság téves következtetésre jutott abban a tekintetben, hogy az alperes a védiratban és a közigazgatási perben eltérő álláspontra helyezkedett a panaszolt határozattól, ezért alperesi álláspontot e tekintetben nem vizsgálta, a szükséges bizonyítást nem folytatta le. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-ig hatályos 25. pontja tartalmazza azokat a feladatokat, amelyek ellátására a körzeti megbízott nem osztható be, mivel ezek végrehajtása elvonja az alaptevékenységétől. Felperes által ellátott járőrözési feladatok nem tartoznak ezen munkaköri feladatok közé. A felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem állnak fenn. A körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, mely felperes részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett, időtartama nem haladta meg a 30 napot. A felperes jogi képviselője sem vitatta, hogy a saját működési körzetében végzett járőrözést körzeti megbízotti feladatnak tekinti. Abban sem volt vita a felek között, hogy a felperes számára adott körzetleírások a saját körzetében történő járőrözést is tartalmazták. Tehát a munkaideje egy részében a körzetében és munkakörébe tartozó tevékenységet végzett, amely nem képezheti megbízási díj megállapításának alapját. A törvény pontosan meghatározza, hogy mely esetekben van lehetőség megbízási díj megállapítására, melyet kiterjesztően értelmezni nem lehet. A felperes által érvényesíteni kívánt megbízás jogintézményének alkalmazási feltétele a szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletszolgálat, többletfeladat teljesítése. Megbízási díjra kizárólag beosztáshoz nem tartozó többletszolgálat adhat alapot, adott munkakörhöz tartozó feladat nem. A járőr, járőrvezető és járőrparancsnoki feladatkör tartalmát tekintve álláspontunk szerint a KMB szabályzat V. fejezetében meghatározott rendészeti feladatok átfedést mutatnak a járőrszolgálati szabályzat III. és IV. fejezetében foglalt feladatokkal, melyek ellátása többletfeladatot nem eredményezett, nem járt többletfelelősséggel. Ezt támasztja alá a KMB szabályzat 37. pontjának, mely értelmében a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, valamint a KMB szabályzat 44. pontja, mely szerint a járőr szolgálati szabályzat alapján kell végrehajtani a rendőri jelenlét biztosítását.

[13] Az összecszerűség tekintetében kifejtette, hogy álláspontja szerint a pertárgy időszakban felperes a tényleges szolgálati beosztásához képest alacsonyabb besorolású, ezáltal alacsonyabb díjazásra jogosító (járőr, járőrvezető, járőrparancsnok) tevékenységet végzett. Azaz önmagában azért, mert körzeti megbízottként látott el járőri feladatokat, a járőrnél a megbízási díj 120%-ával magasabb illetményt kapott. Erre figyelemmel a megbízási díj megállapítása esetén elégséges annak legalacsonyabb mértéke.

[14] Alperesi álláspont szerint nem jár megbízási díj azokra az időszakokra, amelyek során felperes a szolgálatát kizárólag helység² város közigazgatási területén, valamint település¹, település² (saját körzet) és település⁵, település³, település⁴ (csoportkörzet) településeken látta el (és nem végzett szolgálati feladatot a rendőrkapitányság más területein vagy a rendőrkapitányság illetékeségi területén kívül). Alperesi álláspont lényege, hogy a hivatkozott települések körzeti megbízotti működési körzetnek és csoport-működési körzetnek minősülnek. helység² város pedig körzeti megbízotti székhely, amely körzeti megbízotti működési körzetnek minősül. A KMB szabályzat 3/d) alpontja a körzeti

megbízotti székhely szerinti, valamint a körzeti megbízotti besorolt települések közigazgatási területének, illetve részterületeinek együtteseként határozza meg a körzeti megbízotti működési körzetet. Figyelemmel arra, hogy a KMB Szabályzat 3/e. alpontjában írt feltételek alapján a körzeti megbízotti székhely város1 volt, ezért a szolgálatteljesítés földrajzi helye szempontjából beletartozik a felperes működési körzetébe.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen álláspontot alakított ki a tekintetben, hogy alperes a közigazgatási perben a panaszolt határozattól eltérő álláspontra helyezkedett, ezért nem tekintette a védíratban foglaltakat – az alperesi határozattól eltérő álláspontra vonatkozó részében – vizsgálándónak. Mivel a szolgálati panasz csak felperes jogi érvelését tartalmazta, ezért alperes is csak jogi érveléssel támasztotta alá saját álláspontját. Alperes a szolgálati panaszhoz nem, csak a keresethez csatolta a tárgyi kimutatást, ezért alperesnek a védíratban nyílt lehetősége ennek megismerésére és konkrét álláspont kialakítására. A kimutatás alapján alakította ki azt az álláspontját, hogy a peresített időszak egy részében alperes mentesítette felperest a beosztása alól, ezért a munkakörén kívül végzett feladatok nem minősülnek többletfeladatnak. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Kúria megbízási díj tárgyában meghozott Mfv.10759/2011/12. számú precedensképes határozatára, amely elvi tartalma szerint, jóllehet a perbeli esetben a felperest az alperes az eredeti beosztásának ellátása alól nem mentesítette, ténylegesen azonban az eljáró bíróságok által helyesen megállapítottan ez megtörtént, mert a felperes döntően és túlnyomórészt magasabb beosztás szerinti feladatokat látott el.

[16] Alperes és felperes között eltérő értelmezés merült fel a felperesi kimutatásban foglalt adatokkal kapcsolatban, amelyet az elsőfokú bíróság nem oldott fel. Felperesi álláspont szerint, amikor a kimutatásban a „Működési körzeten kívül, de csoportkörzeten belül” vagy a „Csoportkörzeten kívül” oszlopot jelölte be felperes, azt úgy kell érteni, hogy felperes a saját körzetben is látott el szolgálatot. Fentiekre figyelemmel tartotta szükségesnek alperes a kimutatás összevetését a KMB napló adataival, amelyet az eljáró bíróság nem tett lehetővé. Alperesi álláspont tehát a kimutatás helyes értelmezése és a KMB naplóval történő összevetése új eljárás keretében feltétlenül indokolt.

[17] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy nem lehet egyetérteni az alperes azon érvelésével, amely szerint a felperes működési körzete alapján a teljes körzeti megbízotti csoport működési területén és a körzeti megbízotti csoport székhelytelenülésén is köteles lenne saját körzeti megbízotti beosztásának feladatkörében belül eljárnia. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére amely szintén az alperes fellebbezése alapján a körzeti megbízotti csoport esetében a körzeti megbízott felperes megbízási díj igényének megalapozottságát vizsgálta. Megalapozatlanul állítja az alperes, hogy a felperes egyes hónapokban a munkakörébe, vagyis a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatokat egyáltalán nem végzett, és álláspontja szerint a munkáltató „kvázi megbízta a felperest a többletfeladatok ellátásával, az eredeti beosztás alóli mentesítéssel. Ez az alperesi tényállítás és egyben jogi védekezés nívó a szolgálati panaszt elutasító határozatban rögzítettekhez képest, és irrelevánsnak tartjuk, hogy a felperes tevékenységére vonatkozó kimutatását a szolgálati panaszához mellékelte vagy, mint jelen esetben a keresethez, mert a szolgálati panaszban világos tényállításokat tettünk, és annak alapján fogalmaztuk meg az igényt: a felperes a körzeti megbízotti beosztása ellátása

mellett rendszeresen, abba nem tartozó egyéb feladatokat látott el a működési körzetén kívül. Személyes meghallgatásakor a felperes határozottan megerősítette, hogy nem volt mentesítve a körzeti megbízotti feladatai ellátása alól, alperesi képviselő tárgyaláson tett nyilatkozata szerint pedig nem állította, hogy a felperes által csatolt kimutatás rossz, téves vagy helytelen adatokat tartalmaz. Kifejezett vitatás hiányában pedig további bizonyítás nem volt szükséges, különös tekintettel arra is, hogy a felperesi oldal előadása a szolgálati panaszban és a keresetben meggyőző volt, míg az alperes védekezése ellentmondásosan tért el a szolgálati panaszt elbíráló határozathoz képest a védiratában. Rendkívül ellentmondásos a fellebbezés arra tekintettel is, hogy összefoglalása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, márpedig az ítélet hatályon kívül helyezése súlyos megalapozatlanság vagy eljárási hiba miatt merülhet fel. A megbízási díj mértékét az alperes a fellebbezésében vitatta, azt kérte az 50%-os minimumra mérsékelni, azonban félrevezető az az állítás, hogy a felperes a körzeti megbízotti magasabb illetményért látta el az alacsonyabb járőri beosztás feladatait, mert a valóságban a felperes ellátta a körzeti megbízotti és a járőri feladatokat is, ezért körzeti megbízotti illetményre és megbízási díjra jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[18] A fellebbezés – az alábbiak szerint –nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte, valamint a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést támadta. Az ítéltábla a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, a döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság, az alábbi pontosításokkal, is egyetértett.

[20] A másodfokú bíróság előjáróban rámutat, hogy döntése meghozatalánál figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB szabályzat, járőr szolgálati szabályzat, TIK utasítás) ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot a Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében.

[21] A perbeli esetben a felek közötti jogvita alapvető kérdését jelentette, hogy a teljes perbeli időszakot érintően a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesültek-e. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezést a Kúria 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakot érintően már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte, így a tekintetben is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával

kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, így módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól.

[22] Az alperes fellebbezésében a fent megjelölt általános jogalapi vitatáson túlmenően elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes az általa konkrétan megjelölt időszak tekintetében egyrészt nem látott el többletfeladatot, másrészt amikor többletfeladatokat ellátott, akkor a saját beosztásához tartozókat nem végezte el, emiatt megbízási díjra nem vált jogosulttá. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelésének jogszerűségét támadta. Az ítéltábla először a perbeli időszak egészét érintően a jogalap fennállását vizsgálta.

[23] A kúriai döntéseken alapuló bírói gyakorlat szerint az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[24] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[25] A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti

megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[26] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által érdemben vitatni nem tudott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

[27] A KMB szabályzat (2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a KMB csoport működési körzetében ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevételét kísérorri feladatokra.

[28] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[29] Az alperes fellebbezésében a felperesi igény megalapozottságát a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításával érintett időszak tekintetében is vitatta. Az elsőfokú bíróság ítéletében – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.490/2023/4. számú ítéletéből kiindulva – helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy olyan értelmezésre nem lehet jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, így a felperest a megbízási díj alapvetően ezen időszak tekintetében is megilleti.

[30] Az alperes fellebbezésében a Hszt. 2023. február 1. napjától módosult jogszabályi környezetéhez kapcsolódóan a megbízási díj jogalapjának megállapíthatóságához szükséges vizsgálati módszertant, az ahhoz szükséges szempontrendszert helytállóan ismertette. A jogalkotó ugyanis a korábbi szabályozást annyival kiegészítette, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapításához immáron jelentős többletteleherrel járó rendszeres többletfeladat-ellátást követel meg, amire az ítéletében az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott; a vizsgálatát – helytállóan – e kritériumoknak való megfeleléség áttekintésére is kiterjesztette. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosítása kapcsán a jogalkotói szándékot értelmezve valóban arra a következtetésre juthatunk, hogy a többletszolgáltatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben lehet jogosult, amikor a többletfeladat ellátása a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit érdemben ténylegesen meghaladja. Az alperes alaptalanul hivatkozott viszont arra, hogy a felperes többletfeladat-ellátása e feltételeket nem teljesíti.

[31] Az elsőfokú bíróság ítéletében annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett a rendszeresen végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunkavégzésnek, indokát adta. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy a törvényszék arra – az alperes által sem vitatott – a keresetlevél mellékletét képező kimutatásban szereplő peradatra is figyelemmel volt, hogy a felperes ezen időszakban egy-egy kivételtől eltekintve – valamennyi szolgálata tekintetében a saját működési körzetén kívül és számos esetben a KMB csoport működési körzetén kívül is teljesítette a szolgálati feladatait, továbbá nagy számban körzeti megbízotti és járőrözési tevékenységet vegyesen is ellátott. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülmények összességét a Hszt. módosítását követő időszak tekintetében jelentős többletmunkavégzésként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsi, hogy a felperes többletmunkavégzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján, pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből, valamint a feladatok sokszínűségéből kiindulva, – hogy a felperes által teljesített többletmunkavégzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többlettelehernek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. A perbeli esetben a teljes időszakot érintő többletfeladatellátás, valamint a KMB csoport körzetén kívül teljesített szolgálat a többletmunka jelentős és rendszeres voltát is alátámasztja.

[32] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (4) és (6) bekezdésein alapuló mentesítéssel kapcsolatos megállapításaival is, mivel az alperes a felperest a helyettesítés elrendelésével egyidejűleg az eredeti beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem mentesítette, amit a felek nyilatkozatai és a csatolt iratok is alátámasztottak. E körben az alperes alaptalanul hivatkozott az ún. hallgatóságos vagy kvázi mentesítésre, hiszen ilyen meghatározásokat a Hszt. fogalomrendszere sem ismer.

[33] Az ítéltábla rámutat ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra ítélete indokolásában, hogy az alperes védiratában nem fogalmazhatott meg a szolgálati panaszt elutasító határozatában foglaltakhoz képest részletesebb jogi érvelést a felperes által keresetében előadott, a megbízási díjra jogosító perbeli időszakra vonatkozóan hivatkozott kimutatásban foglalt adatokra való reagálás tekintetében. Az alperes a

fellebbezésében helytállóan mutatott rá ugyanis, hogy a felperes keresetében előterjesztett bizonyítékai vonatkozásában a nyilatkozattételi jog nyilvánvalóan megillette, hiszen csak a kereset és a mellékletét képező kimutatás birtokában adhatta elő védiratában a perbeli időszak egyes részszegeimensei tekintetében a felperes által kifejtett jogsérelemre vonatkozóan a releváns jogi álláspontját. E körben utal a bíróság a Kúria Kfv.VII.45.116/2023/5. számú döntésének elvi tartalmára, amely szerint a közigazgatási perben a kereseti kérelem nem általában vonatkozik a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára, a keresetet nem lehet a határozat megváltoztatásának vagy hatályon kívül helyezésének kérelmezésére szűkíteni. A felülvizsgálat kereteit a felperes által a keresetében megjelölt jogsérelem jelöli ki. A másodfokú bíróság mindezt megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul érvelt akként, hogy a vizsgálódása körét az alperesi határozatban foglalt jogi érvelés jogszerűségének vizsgálatára kell korlátoznia, hiszen a jelen per kereteit a felperes által állított és keresetében részletesen kifejtett jogsérelem vizsgálata jelölte ki, ezzel kapcsolatban pedig a védiratban további jogszabályok és érvek megjelölése elfogadható.

[34] Megállapította ugyanakkor az ítéltábla azt is, hogy az elsőfokú ítélet fentiek szerinti indokolásbeli pontatlansága nem hatott ki az ügy érdemére, tekintettel arra, hogy az alperes által fellebbezésében a védiratával egyezően vitatott időszakok tekintetében is egyértelműen megállapítást nyert a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy sem a KMB csoport működési körzetében a felperes saját működési körzetén túlterjeszkedve, sem a helység² székhelytelepülésen történt munkavégzése nem minősülhet a felperes saját működési körzetében való munkavégzésnek. A fellebbezésben kifogásoltakkal összefüggésben ugyanis az elsőfokú ítélet helytállóan hivatkozott arra, hogy felperes tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a KMB szabályzat alapján a körzeti megbízott által végzendő feladatok körét. Felperes a keresettel érintett időszakban tartósan, huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőr feladatokat, amely feladatok más szolgálati beosztáshoz tartoztak. Megállapította a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy felperes a szolgálata ellátása során alperesi utasításra rendszeresen, hosszabb időn át a működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat.

[35] Alperes eljárása nem felelt meg a KMB szabályzat I. fejezet 2. pontjának, mert a felperes szolgálati feladatai ellátásának alapvető célja a körzeti megbízotti működési körzetben található településeken a szabályzatban meghatározott feladatok ellátása. A szabályzathoz követezően felperesnek a körzeti megbízotti munkakörének megfelelően a működési körzetében kellett ellátnia munkaköri feladatait. Felperes működési körzeten kívüli szolgálata mindazon esetben, amikor nem település¹ és település² településen végzett járőr és egyéb rendőri munkát, alapvetően nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatnak. A KMB szabályzat 2. pontja tartalmazza a körzeti megbízotti körzethez kötődő munkavégzést, amely a szolgálat célját is jelenti. Alperes ezért megalapozatlanul hivatkozott a szabályzat 3. pont d) és e) pontra a működési körzettel összefüggésben. Különbséget kell tenni a körzeti megbízotti működési körzet székhelye és a körzeti megbízotti székhely fogalma között. A perbeli kimutatás a rendszer¹ rendszerben található adatok alapján egyértelműen feltűntette azt, hogy - alperesi hivatkozással ellentétben - felperest alperes KMB szabályzat rendelkezéseivel ellenétesen és nem eseti jelleggel osztotta be járőr szolgálatra, továbbá nem kizárólag a működési körzetében.

[36] Az ítéltábla mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az alperes elsődleges fellebbezési kérelme alaptalannak bizonyult.

[37] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[38] Az ítéltábla – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, – megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében részletesen ismertetett – a perbeli időszak egészét érintő – mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé, amely a mérlegelendő szempontoknál a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterheket nevesíti. Ezen szempontokat az elsőfokú bíróság tehát egyenként és összességében is értékelte. A többletfeladat gyakoriságából a többletfeladatok mértékére egyértelműen következtetni lehetett, azaz azt a bíróság értékelési körébe vonhatta. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését ebben körben is osztotta.

[39] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ennek tükrében nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[40] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[41] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére, annak figyelembevételével, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelölnél magasabb perköltséget nem állapíthatott meg.

[42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 60.535 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[43] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[44] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 5.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke

dr. Tóth László s.k.
előadó bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró